

शतस्र

“युक्तनौ वेदविदांसौ तद्वज्रं शतस्रद्वयम् ॥”
यजुर्वेदोक्तयन्त्रविशेषः, स्त्री। यथा, महा-
भारते। ७।२००। १४६।

“पठन् वै शतस्रद्वयं श्रवणं सततोत्थितः ॥”
शतरूपा, स्त्री, (शतं रूपाणि अस्याः।) ब्रह्मणः
कन्या पत्नी च। यथा,—

“एवमन्तत्वात्मकं कृत्वा जगद्द्विधास्त्वजीजनत्।
सावित्रीं लोकसिद्धये हृदि कृत्वा समास्थितः ॥
ततः संप्रपतस्तस्य भित्त्वा देहमकल्मषम्।
स्त्रीरूपमहंमकरोर्दहं पुरुषरूपपवत् ॥
शतरूपा च सा ख्याता सावित्री च निगदते।
सरस्वत्यश्च गायत्री ब्रह्माणी च परमन्तम् ॥
दृष्ट्वा तं व्यथितस्तावत्कामवाणादितो विभुः।
उपयेमे स विश्वात्मा शतरूपामनिन्दिताम् ॥
ततः कावेन महता ततः पुत्रोऽभवन्मनुः।
स्वायम्भुव इति ख्यातः स र्वविराडिति नः ॥

श्रुतम् ॥”

इति माह्वे ३ अध्यायः ॥

(विष्णुपुराणमते इयं स्वायम्भुवमनोः पत्नी।
यथा, तत्रैव। १।७। १४—१६।

“ततो ब्रह्मात्मसम्भूतं पूर्वं स्वायम्भुवं प्रभुः।
आत्मानमेव हतवान् प्रजापात्ये मनुं दिण ॥
शतरूपां तु तां नारीं सपोनिधूतकल्मषाम्।
स्वायम्भुवो मनुर्देवः पत्नीं च जयहे विभुः ॥
तस्माच्च पुरुषात् देवी शतरूपा अजायत।
प्रियव्रतोत्तानपादौ प्रसूत्याकृतिसंज्ञितम् ॥”

शतसुम्यः, पुं, भारविः। इति त्रिकाण्ड-
शतसुम्यकः, श्रेष्ठभूरिप्रयोगौ ॥

शतवीर्या, स्त्री, (शतं वीर्याणि यस्याः।) श्वेत-
दृग्वा। इत्यमरः ॥ शतावरी। कपिलनाम्ना।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शतवेधो, [न] पुं, (शतं विधतोति। विध +
ञिनिः।) अन्धवेतसः। इत्यमरः ॥

शतसहस्रं, स्त्री, (शतगुणितं सहस्रम्। मध्यपद-
लोपिकर्मधारयः।) शतगुणितसहस्रम्। जन्म-
मिति यावत्। यथा हारीतः। मन्विषासो
गवादीनां प्रतियज्ञे सावित्राश्च सहस्रं जपेत् पञ्च
मध्यमे दशोत्तमे द्वादशरात्रं पथोन्नतं शतसहस्र-
मसन्नप्रतिपद्येति। इति शुद्धितत्त्वम् ॥ (यथा
च हरिवंशे। १२१। १३।

“अष्टौ शतसहस्राणि देशाश्चोत्तमा हयाः ॥”

शतहृदा, स्त्री, (शतं हृदा अर्चिषि यस्याः।
यद्वा, शतं हृदाः शब्दाः यस्याः। निपातनात्
हृदः।) विद्युत्। इत्यमरः ॥ (यथा, हरिवंशे।
१४६। ४८।

“समुद्रमेव स रराज राजन्

शतहृदास्त्रीप्रभयाभिरामः ॥”

वज्रम्। इति मेदिनी। दन्तकन्याविशेषः। यथा,
“हृदौ च बाहुपुत्राय द्वौ तद्वज्रं शतहृदा।
तयोः पुत्राश्च विद्वांसश्च तयो विद्युतः शुभाः ॥”
इति वज्रपुराणे सर्गाशुकीर्णने सतीदेहत्यागो
नामाध्यायः ॥

शताव

शताची, स्त्री, राज्ञिः। शतपुण्या। इति शब्द-
रत्नावली ॥ पाञ्चती। यथा,—

“भूयश्च शतवार्धिवामनाष्टगामनम्भवि।

सुनिभिः संस्तुता भूमौ सम्भविष्याम्ययोनिका ॥
ततः श्रुतेन नेत्राणां निरीक्षित्यामि यज्जुनीन्।
कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः शताचीमिति मां ॥
ततः ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्ये देवा-
श्चरितस्तुतिनामाध्यायः ॥

शताङ्गः, पुं, (शतं अङ्गानि अवयवा यस्य।)
रथः। इत्यमरः ॥ तिनिसदृशः। इति राज-
निर्घण्टः ॥ (दानवविशेषः। यथा, हरिवंशे।
२३२। ६।

“करालो ज्वालजिह्वश्च शताङ्गः शतलोचनः ॥”
शतावयवविशिष्टः, त्रि। यथा, महाभारते।
१।१८६। २२।

“शताङ्गानि च तुल्याणि वादकाः समवाद-
यन् ॥”

शतानकं, स्त्री, श्मशानम्। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
शतानन्दः, पुं, (शतं बहुलः आनन्दो यस्य।)

सुनिभेदः। स तु जनकराजपुरोहितः। देवकी-
नन्दनः। इति मेदिनी ॥ ब्रह्मा। गौतमसुनिः।
इति हेमचन्द्रः ॥ विष्णुरथः। इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ (विष्णुः। यथा, महाभारते। १३।
१४६। ७६।

“स्वयः खङ्ग शतानन्दो नन्दिर्योतिर्गणेश्वरः ॥”

शतानीकः, पुं, (शतं अनीकानि यस्य।) उहः।
सुनिभेदः। स तु वासुशिशुः। राजभेदः। स
च चतुर्थयुगे चन्द्रवंशीयद्वितीयराजः। तस्य
पिता जनमेजयः पुत्रः सहस्रानीकः। इति
मेदिनी ॥ सुदासराजपुत्रः। इति श्रीभागवते
६ स्कन्धे २२ अध्यायः ॥ (नकुलपुत्रः। यथा,
महाभारते। १। २३४। १०।

“पुत्रस्ते प्रतिविन्ध्यन्ते सुतसोमस्तथा विभुः।
श्रुतकर्माङ्गनिश्चैव शतानीकश्च नाङ्गुलिः ॥
सहदेवाश्च यो जातः श्रुतसेनस्तत्तामजः।
सर्वे कुशलिनो वीराः क्षताश्चाश्च सुतास्तव ॥”

शतारं, स्त्री, (शतं आराणि अस्याः।) वज्रम्।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शतावः, [स] स्त्री, कुहमेदः। इति शब्दरत्ना-
शतावधौ, स्त्री, वली। तस्य रूपमाह।

“रक्तं श्लाघं सदाहार्ति शतावः स्थाङ्गद्वयम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

शतावरी, स्त्री, (शतं आटयतेति। आ + ट +
अच्। गौरादित्वात् ङीष्।) शतमूली। इत्य-
मरः ॥ इक्ष्वाक्याः। इति शब्दरत्नावली ॥
शटी। इति मेदिनी ॥

शतावर्णः, पुं, विष्णुः। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
महाभारते। १३। १४६। ५०।

“अशुक्लः शतावर्णः पद्मी पद्मनिमेष्वजः ॥”

“वर्त्मनाञ्चाय शतमावर्णमाणाः प्रादुर्भावा
अस्येति शतावर्णः। नाङ्गीश्रुतेन प्रायस्कृतेषु

शत्रुः

४७

वर्णते इति वा शतावर्णः ॥” इति तत्र आङ्कर-
भाष्यम् ॥ महादेवः। यथा, महाभारते। १२।
२८४। ६।

“शत्रोदर शतावर्णं शतजिह्वं नमोऽस्तु ते ॥”
शतावर्णी, [न] पुं, विष्णुः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
शताङ्गा, स्त्री, (शतं आङ्गा यस्याः।) शतपुण्या।
इति जटाधरः ॥ शतावरी ॥ इति राज-
निर्घण्टः ॥

शतिकः, त्रि, (शत + “शताच्च ठन् यतावशते ॥”
५। १। २१। इति ठन्।) श्रुतेन क्रीतः।
शतस्य विकारः। शतसम्बन्धो। इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥

शतेरः, पुं, (श्रद् श्रुतने + “श्रदेस्त्वं च ॥” उणा०
१। ६१। इति श्रक् तकारान्तादेशश्च।)
शत्रुः। हिंसा। इत्युणादिकोषः ॥

शत्र्यः, त्रि, (शत + “शताच्च ठन् यतावशते ॥” ५।
१। २१। इति यत्।) शतस्य विकारः। श्रुतेन
क्रीतः। श्रनपतिसंयोगः। श्रुतमस्मै उद्भिः आद्यः
लाभः शुक्लसुपदा वा दीयते इत्यर्थे शत्र्यः
शतिकः। शत्र्यं शतिकम्। इति त्रिकाण्डशेषः
शतस्य निमित्तमित्यर्थः। इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

शत्रिः, पुं, (श्रद् + “राश्रदिभ्यां चिप् ॥” उणा०
४। ६७। इति चिप्।) हकी। इति सिद्धान्त-
कौमुद्यासुगादित्तिः ॥ (राजनिर्घण्टः। यथा,
अश्वमेदे। ५। ४। ६।

“शत्रिमम उपमां केतुमर्थः ॥”

“शत्रिं यतन्नामकं राजर्षिम् ॥” इति तद्भाष्ये
सायकः ॥

शत्रुः, पुं, (श्रद् श्रुतने + “राश्रदिभ्यां क्रुन् ॥”
उणा० ४। १०३। इति क्रुन्।) खदेष्टादनन्त-
रोऽप्यवहितैकविषयाभिनिवेशराजः। यथा,—
“विषयानन्तरो राजा शत्रुर्मित्रमतः परम् ॥”

इति,

श्रातकः। निपातकारीत्यर्थः। तत्पठ्यायः। रिपुः
२ वैरिः ३ सपन्नः ४ अरिः ५ द्विष्टः ६ देवघ्नः
७ दुर्हृद् ८ द्विष्ट ९ विपक्षः १० अहितः ११
अभिन्नः १२ हस्तुः १३ शाचवः १४ अभि-
घातो १५ परः १६ अरातिः १७ प्रवर्धो १८
परिपन्थी १९। इति चामरः ॥ दृष्टः २० प्रति-
पक्षः २१। इति जटाधरः ॥ द्विष्ट २२
घातकः २३ देवी २४ विद्विषः २५ हिंसकः २६
विद्विष्ट २७ अप्रियः २८ अभिघातिः २९
अहितः ३० शत्रुर्हृद् ३१। इति शब्दरत्ना-
वली ॥ तस्य जयोपायो यथा,—

मत्स्य उवाच।

“सर्वेषामप्युपायानां दानं श्रेष्ठतमं मतम्।
खदत्तेनेह भवति दानेनोभयलोकाजितम् ॥
न कोऽस्ति राजन् दानेन वशयोगो न जायते।
दानेन वशमा देवा भवन्तीह सदा वृणाम् ॥
दानमेवोपजीवन्ति प्रजाः सर्व्या वृणीतम्।
प्रियो हि दानवान् कीर्ते सर्वस्यैवोपजायते ॥
दानवान्निरेष्येव तथा राजा परान् जयेत् ॥